

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 129

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2003

SUMAR

Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 319 din 26 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002.....	1-3	
Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă.....	4-5	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
	102.	— Hotărâre privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții 5-14
	135.	— Hotărâre pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză privind colaborarea în domeniul învățământului în perioada 2002—2004, semnată la Beijing la 27 iunie 2002 15
	1-3	Înțelegere între Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză privind colaborarea în domeniul învățământului în perioada 2002—2004..... 15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 319

din 26 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002.

Excepția a fost ridicată de Ionel Petru Constantinescu în Dosarul nr. 330/2002 al Judecătorei Medgidia.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin mandatar Sabin Băltac, lipsind cealaltă parte, Primăria Cernavodă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Mandatarul autorului excepției solicită să pună concluzii în fața Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, având în vedere prevederile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile art. 24 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Curtea, deliberând, respinge solicitarea mandatarului autorului excepției de neconstituționalitate, având în vedere prevederile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile art. 24 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, arătând că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 330/2002, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată**, excepție ridicată de Ionel Petru Constantinescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 contravine prevederilor art. 114 alin. (4), art. 92 alin. (2) și ale art. 93 alin. (1) din Constituție. Autorul excepției susține că, deși potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență*”, această prevedere ar trebui coroborată cu cea cuprinsă în art. 93 din Legea fundamentală, care reglementează „*măsurile excepționale pe care le poate lua Președintele României când instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele localități și solicită Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 5 zile de la luarea acesteia*”, precum și cu art. 99 alin. (1), potrivit căruia „*În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența decretului*”. Or, conchide acesta, „în Monitorul Oficial al României din iunie 2001 nu există publicat un decret prezidențial conform art. 92 din Constituție, de care primul-ministru să fi luat cunoștință”.

De asemenea autorul excepției mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 contravine și prevederilor art. 72 alin. (3) lit. k) și ale art. 114 alin. (1) din Constituție, întrucât Guvernul a emis o ordonanță de urgență într-un domeniu în care nu era abilitat, modificând o lege organică.

Referindu-se la prevederile art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, autorul excepției susține că acestea contravin prevederilor art. 41 alin. (2) și (3) din Constituție, deoarece „Guvernul României a decis prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, art. 4 alin. 1, că restituirea se face pe alt amplasament, contrar voinței proprietarului”.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin textelor constituționale invocate, deoarece interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare. O asemenea limitare nu este însă prevăzută la alin. (4) al art. 114 din Constituție. De asemenea arată că dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 41 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât „prin reconstituirea pe alte amplasamente sau acordarea de despăgubiri se instituie garanții eficiente ale dreptului de proprietate în situații cum este cazul în speță, când rațiuni de salvagardare a unui interes public se opun la restituirea terenurilor aflate pe amplasamentele inițiale”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. Se arată că în jurisprudența sa Curtea a statuat că ordonanțele de urgență pot reglementa în domeniul legilor organice, cu respectarea cerinței constituționale privind existența cazului excepțional. Cu privire la raportarea textelor legale criticate la dispozițiile art. 92 și 93 din Constituție, arată că acestea nu sunt relevante în cauză, întrucât utilizarea expresiei „cazuri excepționale” în art. 92 din Constituție are în vedere situația în care Președintele României poate supune aprobării Parlamentului mobilizarea parțială sau generală a forțelor armate după declararea mobilizării. Privitor la art. 93 din Constituție, arată că expresia „starea de urgență” înscrisă în art. 93 din Constituție nu este aceeași cu expresia „măsură excepțională” înscrisă în art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin textelor constituționale invocate.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 29 iunie 2001), ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002.

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 400 din 17 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002.

Cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate referitoare la dispoziții legale modificate ulterior ridicării excepției, prin Decizia Plenului Curții nr. III din 31 octombrie

1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Curtea a statuat că în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată și se pronunță asupra constituționalității prevederii legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Curtea constată că textul legal criticat a suferit modificări, păstrându-se însă soluția legislativă de principiu. Astfel, în redactarea dată prin legea de aprobare a ordonanței de urgență nr. 102/2001 acest text are următoarea redactare:

„Art. 4¹. — Pentru terenurile proprietarilor deposedați, persoane fizice, pe care se află bazine piscicole naturale și bazine piscicole amenajate, sere sau plantații de hamei în funcțiune la data aplicării prezentei legi, restituirea se face pe alt amplasament, dacă există suprafețe suficiente, sau se acordă despăgubiri în condițiile legii.“

Autorul excepției susține că prevederile ordonanței de urgență, în general, contravin art. 114 alin. (1) și (4), art. 92 alin. (2), art. 93 alin. (1) și art. 72 alin. (3) lit. k) din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 4 din ordonanța de urgență, așa cum au fost ele modificate prin Legea nr. 400/2002, acesta susține că ele ar contraveni prevederilor art. 41 alin. (2) și (3) din Constituție.

Criticile de neconstituționalitate vizează două categorii de aspecte.

I. Un prim aspect se referă la neconstituționalitatea dispozițiilor ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2001, în general, pe motiv că aceasta ar încălca prevederile art. 114 alin. (1) și (4), precum și ale art. 72 alin. (3) lit. k) din Constituție.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, a statuat că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului emise în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă ar fi interzisă,

interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției delegării legislative.

În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, Curtea Constituțională — prin Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002 referitoare la constituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002 — a decis că împrejurările concrete avute în vedere de inițiatorul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2001 reprezintă un caz excepțional, care impunea măsuri cu caracter de urgență în scopul finalizării procesului de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere.

II. Un alt aspect privește neconstituționalitatea art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001. Autorul excepției critică acest text pe motiv că restituirea terenurilor foștilor proprietari, pe alte amplasamente, contravine prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, întrucât „unica situație de nerestituire prevăzută de Constituție, este exproprierea pentru cauză de utilitate publică conform art. 41 alin. (3) din Constituție“.

În legătură cu acest aspect Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, statuând următoarele: „Chiar dacă naționalizarea sau alte moduri prin care, sub imperiul unor legi anterioare, a luat naștere dreptul de proprietate al statului nu sunt corespunzătoare prevederilor Constituției, dreptul subiectiv de proprietate al statului, constituit potrivit reglementărilor legale anterioare actualei legi fundamentale, nu este stins ca efect al intrării în vigoare a acesteia, independent de modificările aduse regimului juridic al proprietății. Așa fiind, [...] dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor, prin aplicarea prevederilor legale care îi reconstituie acest drept. Prevederile privind garantarea și ocrotirea proprietății, potrivit art. 41 din Constituție, se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate“.

Atât considerentele, cât și soluțiile adoptate prin deciziile citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Față de cele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002, excepție ridicată de Ionel Petru Constantinescu în Dosarul nr. 330/2002 al Judecătoriei Medgidia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17

din 21 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adriana Sanda Dincă în Dosarul nr. 7.647/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine dreptului la apărare, întrucât instanța are obligația de a pune în vedere pârâtului toate mijloacele de apărare care pot fi folosite de acesta și, la cerere, poate acorda un termen pentru pregătirea apărării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.647/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Adriana Sanda Dincă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că art. 118 din Codul de procedură civilă contravine art. 24 din Constituție, privind dreptul la apărare, întrucât prin instituirea obligativității depunerii întâmpinării, în situația în care pârâtul nu respectă această obligație, este decăzut din dreptul de a mai propune probe sau de a invoca excepții.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât art. 118 din Codul de procedură civilă nu îngrădește dreptul părților de a fi asistate de un avocat și nici nu limitează posibilitatea acestora de a folosi mijloacele de apărare adecvate. Se mai arată că pârâtul, care nu este reprezentat sau asistat de avocat, este protejat, potrivit art. 118 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în sensul că judecătorul are obligația, în baza rolului său activ, să îi pună în vedere acestuia, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că textul de lege criticat consacră importanța întâmpinării în cadrul procesului civil. Acest act procedural, prin intermediul căruia pârâtul răspunde la pretențiile formulate de reclamant, precizându-și apărările sale, este destinat, în primul rând, să asigure un echilibru în situația juridică a părților. Legiuitorul a considerat că este firesc ca părțile să cunoască de la început pretențiile și apărările lor, precum și mijloacele de probă, ceea ce este de natură să asigure „egalitatea de arme“, prevăzută de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, reglementarea întâmpinării, ca și procedura de judecată în ansamblul ei, se întemeiază pe dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, care prevăd în mod expres că reglementarea competenței și a procedurii de judecată se face prin lege.

Avocatul Poporului apreciază că nu sunt încălcate dispozițiile privind dreptul la apărare din Legea fundamentală, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 128/2002, prin care s-a constatat că excepția de neconstituționalitate a art. 118 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 118 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138 din 14 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 118: „*Întâmpinarea este obligatorie, afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.*”

Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.

În cazul în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat, președintele îi va pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire în încheierea de ședință; instanța va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.”

Textul constituțional invocat de autorul excepției ca fiind încălcat are următoarea redactare:

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*”

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege dedus controlului relevă o evidentă utilitate în cadrul procesului civil. Astfel, prin instituirea obligativității întâmpinării, se asigură *de plano* echilibrul procesual al părților în litigiu, reclamantul având posibilitatea de

a cunoaște apărările pârâtului, precum și probele utilizate în susținerea lor, posibilitate de care pârâtul beneficiază prin luarea la cunoștință a acțiunii introductive a reclamantului.

Pe de altă parte, textul criticat contribuie la urgentarea soluționării cauzei și la prevenirea exercitării abuzive sau cu întârziere a drepturilor procesuale, instanța fiind în măsură de a cunoaște încă de la început cadrul procesual, iar reclamantul își poate pregăti apărările, în cunoștință de cauză, în raport de susținerile pârâtului, cuprinse în întâmpinare.

Instituirea obligativității depunerii întâmpinării, cu consecința decăderii pârâtului, în caz de nerespectare, din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, se circumscrie domeniului de reglementare a competenței instanțelor și a procedurii de judecată, rezervat, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, legiului ordinar, care a acționat deci în limitele prerogativelor sale constituționale.

Dincolo de utilitatea evidentă a reglementării cuprinse în art. 118 din Codul de procedură civilă, Curtea nu poate reține încălcarea dreptului la apărare, cu atât mai mult cu cât alin. (2) al articolului criticat instituie obligația pentru instanța judecătorească, în cazul în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat, de a-i pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare, ce vor fi consemnate în încheierea de ședință, acordând, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adriana Sanda Dincă în Dosarul nr. 7.647/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentei hotărâri stabilesc condițiile de introducere pe piață a produselor pentru construcții, denumite în continuare *produse*.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc după cum urmează:

Dacă totuși, deși protejat, în această manieră, împotriva consecințelor prejudiciabile ale propriei lipse de diligență sau insuficienței mijloacelor materiale care l-au împiedicat să apeleze la serviciile unui avocat, pârâtul nu înțelege să-și execute obligația de depunere a întâmpinării, el își asumă, în deplină cunoștință de cauză, riscurile decurgând din propria sa culpă și, în consecință, potrivit unui principiu de aplicație generală, *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, nu poate pretinde încălcarea dreptului său la apărare.

Susținerile autorului excepției sunt cu atât mai neîntemeiate cu cât legiuitorul s-a îngrijit să limiteze consecințele drastice ale decăderii, oferind posibilitatea pârâtului, potrivit art. 171 din Codul de procedură civilă, de a se apăra, discutând, în fapt și în drept, temeinicia pretențiilor și a dovezilor părții potrivnice, de a invoca, conform art. 118 alin. (2) din același cod, excepțiile de ordine publică sau de a cere, potrivit art. 138, administrarea unei dovezi noi, atunci când necesitatea acesteia a reieșit din dezbateri și partea nu o putea prevedea, când administrarea ei nu pricinuieste amânarea judecării ori când nu a fost cerută, în condițiile legii, din pricina neștiinței sau lipsei de pregătire a părții.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 128 din 16 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2002, considerând excepția ca fiind neîntemeiată. Soluția adoptată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

tehnice aplicabile, în vederea aplicării marcajului de conformitate;

c) *construcții* — orice obiect care este construit sau rezultă din operații și/sau lucrări de construcții și este fixat de pământ, termenul desemnând atât clădirile, cât și lucrările de inginerie civilă;

d) *documente tehnice directe* — ghiduri, regulamente și proceduri emise în temeiul prezentei hotărâri și în scopul aplicării acestora;

e) *familie de produse* — grup de produse generice care au utilizări prevăzute similare, cum ar fi: finisaje pentru pereți interiori sau învelitori de acoperiș;

f) *ghid* — reglementare care cuprinde metode și procedee detaliate de satisfacere a cerințelor aplicate;

g) *laboratoare de încercări în domeniul produselor pentru construcții* — laboratoare care măsoară, examinează, încearcă, etalonează sau determină caracteristicile ori performanțele produselor;

h) *organe de control* — organe ale administrației publice centrale care răspund de supravegherea pieței produselor pentru construcții;

i) *organism de inspecție în domeniul produselor pentru construcții* — organisme independente, având organizarea și personalul cu competența și integritatea necesare pentru a executa, conform unor criterii specificate, funcții precum: evaluarea, recomandarea acceptării și auditul ulterior al operațiilor de control al producției realizate de producător, precum și eșantionarea și evaluarea produselor conform criteriilor specificate;

j) *persoana responsabilă cu introducerea pe piață* — persoana juridică sau fizică cu sediul pe teritoriul României, care reprezintă prima verigă pe piața produselor pentru construcții pentru un produs individualizat; aceasta poate fi, după caz, producătorul, reprezentantul autorizat al producătorului sau importatorul;

k) *piața produselor pentru construcții* — întreaga arie acoperită de lanțul de distribuție a produselor pentru construcții pe teritoriul României, de la persoana responsabilă cu introducerea pe piață la consumatorul final, inclusiv șantierul de construcții;

l) *produs pentru construcții* — orice produs fabricat în scopul de a fi încorporat în mod permanent în construcții, termenul desemnând materiale, elemente și componente, individuale sau alcătuit un set, inclusiv pentru sisteme prefabricate sau instalații, plasate pe piață în forma în care urmează a fi încorporate, asamblate, aplicate sau instalate în construcții prin operații/lucrări de construcții;

m) *produs generic* — denumirea unui grup de produse pentru construcții la modul general, pentru întreaga piață europeană sau internațională, cum ar fi: tapete în suluri pentru pereți, care fac parte din familia finisajelor pentru pereți interiori;

n) *produs individualizat* — produs pentru construcții provenit de la un producător individualizat, respectiv produsul căruia i se aplică marcajul de conformitate CS sau CE;

o) *specificație tehnică* — document care stabilește caracteristicile unui produs, cum ar fi niveluri de calitate, performanță, securitate sau dimensiuni, inclusiv cerințe care se aplică produsului cu privire la denumirea sub care acesta este comercializat, terminologie, simboluri, încercări și metode de încercare, ambalare, marcare sau etichetare și proceduri pentru evaluarea conformității;

p) *utilizare preconizată* — rol sau funcție care urmează a fi îndeplinită de produs pentru satisfacerea cerințelor esențiale ale construcției.

CAPITOLUL II

Introducerea pe piață a produselor

Art. 3. — Se admite introducerea pe piață a produselor numai dacă sunt adecvate pentru utilizările preconizate, încât construcțiile în care urmează a fi încorporate, asam-

blate, aplicate sau instalate, dacă sunt corect proiectate și executate, pot să satisfacă cerințele esențiale ale construcțiilor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 4. — (1) În cazul în care produselor le sunt aplicabile și alte reglementări, care se referă la alte aspecte și care impun, de asemenea, aplicarea marcajului de conformitate CS sau CE, acest marcaj trebuie să indice conformitatea produselor cu prevederile tuturor reglementărilor aplicabile.

(2) Dacă totuși unele dintre aceste reglementări lasă la alegerea producătorului, pentru o perioadă tranzitorie specificată în acestea, procedura ce urmează a fi respectată în privința marcajului de conformitate CS sau CE, existența marcajului va indica numai conformitatea cu reglementările respectate de producător, acesta trebuind să înscrie pe documentele care însoțesc produsul indicativele de referință ale reglementărilor respectate.

(3) Autoritățile publice pot reglementa cerințe specifice de protecție a sănătății și integrității fizice a persoanelor și, în special, a lucrătorilor care utilizează produsele. Respectivul reglementări nu pot aduce modificări care contravin prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — (1) Cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 sunt aplicabile numai construcțiilor și pot influența caracteristicile tehnice ale unui produs. Unei construcții îi pot fi aplicabile una, mai multe sau toate cerințele esențiale; acestea trebuie respectate pe perioada de viață a construcției rezonabilă din punct de vedere economic.

(2) Pentru evaluarea exactă și unitară a diferențelor posibile determinate de condițiile geografice sau climatice ori de modul tradițional de viață, precum și de nivelurile diferite de protecție ce pot fi predominante pe plan național, regional sau local, clasele și sistemele de clasificare pentru cerințele esențiale, adoptate la nivel european, se utilizează conform ghidurilor prevăzute la alin. (3) și/sau altor documente tehnice directe.

(3) Cerințele esențiale vor fi transpuse de către Consiliul Tehnic Permanent pentru Construcții, denumit în continuare *Consiliu*, într-o formă concretă, reprezentând interpretarea lor în termeni tehnici la nivelul părților/elementelor de construcții și la nivelul produselor și caracteristicilor implicate, în cadrul unor ghiduri de interpretare a cerințelor esențiale. Aceste ghiduri vor fi utilizate ca referințe tehnice la elaborarea și/sau recunoașterea specificațiilor tehnice, prevăzute la art. 7 alin. (3), precum și pentru reglementările tehnice în construcții.

(4) Caracteristicile tehnice ale produselor, care reflectă adecvarea lor la utilizările preconizate, se definesc concret și în termeni de performanță în specificații tehnice.

Art. 6. — (1) Pentru produsele menționate la art. 3 se acceptă prezumția că ele sunt adecvate pentru utilizările preconizate, permițând construcțiilor la care sunt folosite, cu condiția ca cele din urmă să fie corect proiectate și executate, să satisfacă cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, atunci când produsele respective poartă marcajul național de conformitate CS sau marcajul european de conformitate CE, care indică satisfacerea prevederilor prezentei hotărâri, inclusiv procedurile de evaluare a conformității prevăzute în cap. V, precum și, dacă este cazul, procedura prevăzută în cap. IV.

(2) Marcajul național de conformitate CS, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, se aplică la produse fabricate în România și în țări din afara Uniunii Europene.

(3) Marcajul european de conformitate CE, prevăzut în anexa nr. 3 la Legea nr. 608/2001, este recunoscut în cazul în care acesta este aplicat pe produse fabricate în statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Modelele pentru marcajele de conformitate CS și CE, prevăzute la alin. (2) și (3), se completează cu prevederile art. 34.

Art. 7. — (1) Pot fi introduse pe piață și utilizate în scopurile prevăzute, fără alte restricții legale, numai produsele care poartă marcajul de conformitate CS sau CE.

(2) Marcajul de conformitate CS indică faptul că produsele sunt conforme cu specificațiile tehnice relevante, recunoscute ca referințe în acest scop conform prevederilor cap. III, care pot fi:

a) standarde naționale ce transpun standarde europene armonizate din domeniul produselor pentru construcții, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene; sau

b) acorduri tehnice pentru produs, eliberate conform procedurii prevăzute la cap. IV; sau

c) alte specificații tehnice prevăzute la art. 14, dacă nu există specificații tehnice armonizate, denumite *alte specificații tehnice recunoscute*.

(3) În sensul prezentei hotărâri, standardele și acordurile tehnice sunt considerate specificații tehnice, iar standardele și acordurile tehnice prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) sunt denumite generic *specificații tehnice armonizate*.

Art. 8. — (1) Lista cuprinzând familiile de produse care, în temeiul prezentei hotărâri, trebuie să poarte marcajul de conformitate CS sau CE este prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Lista prevăzută în anexa nr. 2 va fi actualizată periodic, prin corelare cu lista prevăzută la art. 13, prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — Atunci când un producător sau reprezentantul său autorizat nu a aplicat ori a aplicat doar parțial specificațiile tehnice prevăzute la art. 7 alin. (2), iar acestea prevăd pentru atestarea conformității produselor sistemele definite la art. 30 lit. E și F, produsele respective pot fi introduse pe piață după ce conformitatea este atestată prin procedura prevăzută la art. 30 lit. E.

Art. 10. — (1) Marcajul de conformitate CS semnifică faptul că produsele satisfac cerințele art. 7 alin. (2) și ale art. 13.

(2) Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în România are responsabilitatea pentru aplicarea marcajului de conformitate CS pe produs, pe o etichetă atașată produsului, pe ambalaj sau pe documentele comerciale însoțitoare, potrivit prevederilor cap. V.

(3) În cazul produselor introduse pe piață cu marcajul de conformitate CE aplicat, persoana responsabilă cu introducerea pe piață are obligația să dețină și să prezinte la cererea autorităților de control documentele doveditoare privind atestarea conformității, inclusiv specificația tehnică de referință, în copie, și o traducere în limba română.

Art. 11. — (1) Este interzisă obstrucționarea, prin reglementări impuse de autorități publice sau de organisme private abilitate de către autorități ori aflate în poziție de monopol, a liberei circulații sau a folosirii în scopurile prevăzute a produselor care satisfac prevederile prezentei hotărâri.

(2) Reglementările existente și cele care vor fi promovate ulterior, indiferent de nivelul de aprobare, care conțin dispoziții referitoare la fabricarea, comercializarea sau utilizarea produselor, trebuie să fie armonizate pe baza prevederilor prezentei hotărâri și a celor stabilite prin documentele tehnice directoare, în sensul art. 2 lit. d).

(3) Reglementările care conțin prevederi referitoare la niveluri de performanță impuse construcțiilor și/sau produselor trebuie să fixeze aceste niveluri numai în cadrul clasificărilor precizate conform art. 5 alin. (2), putând folosi, după caz, toate clasele, o parte din ele sau o singură clasă.

(4) Atunci când reglementările implică referiri la standarde sau la alte specificații ori documente tehnice, referințele trebuie să fie numai de natura celor prevăzute la art. 12 alin. (2).

CAPITOLUL III

Specificații tehnice de referință și documente tehnice directoare

Art. 12. — (1) Referințele pentru conformitatea produselor și aplicarea marcajului de conformitate CS sunt specificațiile tehnice prevăzute la art. 7 alin. (2), ale căror indicative sunt publicate potrivit prevederilor art. 13.

(2) Pentru alinierea reglementărilor potrivit cerințelor prezentei hotărâri se vor utiliza ca referințe, în plus față de specificațiile tehnice menționate la alin. (1), standardele și documentele tehnice directoare de felul celor prezentate mai jos, ale căror indicative sunt publicate potrivit prevederilor art. 13:

a) standardele naționale care transpun standardele europene referitoare la terminologie, metode de încercare sau alte metode de lucru, care servesc la aplicarea specificațiilor tehnice armonizate;

b) standardele naționale care transpun standardele europene ce tratează proiectarea și execuția construcțiilor;

c) ghidurile prevăzute la art. 5 alin. (3);

d) regulamentele specifice cu privire la clasificări, proceduri și alte cerințe, stabilite la nivel european și acceptate de România;

e) alte documente tehnice românești care transpun documente relevante elaborate la nivel comunitar, precum ghidurile pentru acordurile tehnice europene, ghidurile și comunicările Comisiei CE etc.

Art. 13. — (1) Specificațiile tehnice și documentele tehnice directoare recunoscute ca referințe în domeniul reglementat de prezenta hotărâre sunt prevăzute în Lista specificațiilor tehnice și a documentelor tehnice directoare de referință în domeniul produselor pentru construcții și al construcțiilor, care se aprobă prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) se elaborează și se actualizează periodic de către Consiliul prevăzut la art. 49, pe măsură ce diferitele categorii de documente se adoptă de către organizațiile învestite cu atribuții în acest sens și potrivit prevederilor art. 15.

Art. 14. — (1) Prin *alte specificații tehnice*, la care se face referire în art. 7 alin. (2) lit. c), se înțelege următoarele:

a) standarde naționale referitoare la produse, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a);

b) acorduri tehnice în construcții, definite și eliberate în temeiul Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare.

(2) Astfel de specificații tehnice pot fi luate în considerare pentru recunoaștere ca referințe, din inițiativa autorităților competente sau a Consiliului, numai în absența specificațiilor tehnice armonizate.

(3) Specificațiile tehnice prevăzute la alin. (1) sunt supuse procedurii de recunoaștere prevăzute la art. 15, iar indicativele celor acceptate vor fi incluse în lista prevăzută la art. 13.

Art. 15. — (1) În vederea recunoașterii ca referințe în domeniul prezentei hotărâri, textul integral al specificațiilor tehnice prevăzute la art. 14 este examinat și evaluat în raport cu prevederile ghidurilor prevăzute la art. 5 alin. (3) de către Consiliu, care decide asupra acceptării specificațiilor tehnice, dacă respectarea acestora poate să asigure prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Din inițiativa autorităților competente prevăzute la art. 47 sau a Consiliului, atunci când acestea consideră că specificații tehnice naționale recunoscute deja nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, specificațiile tehnice respective sunt resupuse analizei Consiliului, care decide menținerea sau

retragerea recunoașterii acordate; decizia este adusă la cunoștință tuturor autorităților și entităților interesate.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) este valabilă și pentru celelalte categorii de standarde și documente tehnice, dacă se consideră că acestea nu mai corespund în raport cu cerințele esențiale.

Art. 16. — (1) Acordarea tehnic pentru produs (ATP), instrumentul național care transpune acordarea tehnic european, este solicitat și acordat în situațiile și conform regulilor procedurale și tehnice prevăzute în cap. IV.

(2) Acordările tehnice pentru produs se acceptă de drept ca referințe pentru produsele acoperite de acordările respective, iar indicativele lor se includ în lista prevăzută la art. 13.

(3) Acordările tehnice europene, eliberate în oricare stat membru al Uniunii Europene, se acceptă ca referințe pentru produsele acoperite de acordările respective. Acordările tehnice europene se traduc și se adoptă, pe baza unei metodologii care va fi elaborată de către Consiliu ca document tehnic director, iar indicativele lor se includ în lista prevăzută la art. 13.

Art. 17. — Documentele tehnice directorate, prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. c), d) și e), se elaborează, din inițiativa autorităților competente, de către Consiliu sau de alte organizații ori organisme abilitate în acest sens și se aprobă prin ordine comune ale ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței și ministrului industriei și resurselor și/sau ministrului administrației publice, după caz.

Art. 18. — Regulile de procedură privind elaborarea și/sau recunoașterea diferitelor categorii de referințe tehnice, precum și cele referitoare la derularea relațiilor și a schimbului de informații dintre autoritățile publice/instituțiile implicate în aceste activități se stabilesc și se aprobă ca documente tehnice directorate.

CAPITOLUL IV

Acordarea tehnic pentru produs

Art. 19. — (1) Acordarea tehnic pentru produs poate fi acordată pentru produsele prevăzute la art. 6 alin. (2), aflate în următoarele situații:

a) produse pentru care nu există nici standarde, în sensul art. 7 alin. (2) lit. a), nici alte specificații tehnice recunoscute, în sensul art. 14 alin. (1) lit. a);

b) produse care se abat în mod semnificativ de la specificațiile tehnice prevăzute la lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică la acordarea unui acord tehnic pentru produs și atunci când pentru produsul respectiv este începută elaborarea unui standard național, dacă există deja un ghid pentru acordarea tehnic pentru produs corespunzător aceluși produs. Valabilitatea acestui acord tehnic este limitată până la intrarea în vigoare a standardului național.

(3) Durata de valabilitate a acordului tehnic pentru produs este de maximum 5 ani, cu posibilitatea de prelungire a acesteia, dar nu mai mult de 2 ani.

Art. 20. — (1) Acordările tehnice pentru produs se întocmesc, potrivit prevederilor art. 22 și 23, de către organisme specializate cu sediul în România, abilitate în acest scop de autoritățile competente și denumite în continuare *organisme de acordare ATP*.

(2) Acordarea tehnic pentru produs se eliberează de către Consiliu pentru un produs individualizat, la solicitarea producătorului sau a reprezentantului său autorizat, după aprobarea acestuia de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței. Derogațiile de la prevederile art. 19 alin. (1) se stabilesc de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

(3) Costurile generate de elaborarea acordărilor tehnice pentru produs se stabilesc de organismele de acordare ATP și se suportă de solicitant.

Art. 21. — (1) Abilitarea organismelor de acordare ATP prevăzute la art. 20 alin. (2) se face în urma unei evaluări specifice, iar lista organismelor abilitate se stabilește prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței sau, după caz, prin ordin comun al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței și al altor autorități interesate, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În vederea abilitării, organismele de acordare ATP trebuie să satisfacă cerințele prezentei hotărâri, în special următoarele criterii generale de capacitate:

a) evaluarea adecvării la utilizare a unor produse noi pe baza cunoștințelor științifice și practice;

b) luarea deciziilor imparțiale în raport cu interesele producătorilor implicați sau ale reprezentanților acestora; și

c) corelarea contribuțiilor tuturor părților interesate într-o evaluare echilibrată.

(3) Procedura de abilitare a organismelor de acordare ATP se elaborează de către Consiliu, ca document tehnic director.

Art. 22. — (1) Acordarea tehnic pentru produs se bazează pe examinări, încercări și pe o evaluare a produsului bazată pe ghidurile de interpretare prevăzute la art. 5 alin. (3) și pe ghidurile pentru acordarea tehnic pentru produs, prevăzute la art. 24, referitoare la acel produs sau la familia de produse corespunzătoare.

(2) Dacă ghidurile prevăzute la art. 24 nu există, acordarea tehnic pentru produs se poate elabora prin referire la cerințele esențiale și la ghidurile de interpretare a acestora, cu evaluarea produsului adoptată în comun de toate organismele de acordare ATP. Dacă organismele de acordare ATP nu pot cădea de acord, cazul se transferă spre soluționare Consiliului.

Art. 23. — (1) O cerere pentru un acord tehnic pentru produs poate fi făcută de un producător sau de reprezentantul său autorizat numai unui singur organism de acordare ATP.

(2) Organismele de acordare ATP inițiază și derulează procedurile de acordare sub coordonarea Consiliului.

(3) Regulile comune de procedură pentru solicitarea, elaborarea și acordarea acordului tehnic armonizat și formatul de prezentare al acestuia vor fi stabilite într-un regulament specific, elaborat de Consiliu, ca document tehnic director.

(4) Sub coordonarea Consiliului, organismele de acordare ATP trebuie să își acorde unul altuia tot sprijinul necesar.

(5) Organismele de acordare ATP tipăresc acordările tehnice elaborate și comunică indicativele acestora organismelor notificate interesate. La cererea unui organism de acordare, acestuia i se transmite setul complet de documente care susțin acordarea acordată.

Art. 24. — (1) La propunerea Consiliului, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței stabilește domeniile în care se pot elabora ghiduri pentru acordarea tehnic pentru produs, care vor corespunde domeniilor în care există ghiduri pentru acordări tehnice europene și/sau în care au fost acordate acordări tehnice europene fără ghiduri.

(2) Ghidurile pentru acordarea tehnic pentru produs privind un produs sau o familie de produse vor conține, în special, următoarele:

a) lista ghidurilor de interpretare, prevăzute la art. 5 alin. (3), relevante în materie;

b) cerințele specifice pentru produse, în sensul cerințelor esențiale prevăzute în anexa nr. 1;

c) metodele de încercare;

d) metoda de evaluare și interpretare a rezultatelor încercărilor;

e) procedurile de inspecție și atestare a conformității, în sensul cap. V;

f) perioada de valabilitate a agrementului tehnic pentru produs.

(3) Ghidurile pentru agrementul tehnic pentru produs se elaborează de către Consiliu și se aprobă ca documente tehnice directe. Consiliul pune aceste ghiduri la dispoziția utilizatorilor contra cost.

CAPITOLUL V

Atestarea conformității produselor și marcajul național de conformitate CS

Art. 25. — Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, răspunde de conformitatea produsului cu specificația tehnică de referință relevantă și de aplicarea și utilizarea marcajului de conformitate CS.

Art. 26. — (1) Răspunderea pentru conformitatea produselor impune ca:

a) pentru toate produsele producătorul să dispună de un sistem de control intern al producției apt să asigure că producția este conformă cu specificațiile tehnice relevante; sau

b) pentru anumite produse, pe lângă sistemul de control intern al producției, să intervină un organism de certificare notificat pentru a evalua și a supraveghea controlul producției sau produsul.

(2) Sistemul de control intern al producției exercitat permanent de producător trebuie să conțină toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de producător, documentate în mod sistematic sub forma unor politici și proceduri scrise. Documentația scrisă asupra sistemului de control intern al producției trebuie să asigure stabilirea corespondenței cu elementele aplicabile ale unui sistem de asigurare a calității, selectate pe baza standardelor din familia ISO 9000, și să permită verificarea realizării caracteristicilor cerute pentru produs și a modului efectiv de operare a sistemului de control intern al producției.

Art. 27. — (1) Conformitatea produselor este evaluată numai în raport cu specificațiile tehnice, utilizându-se sisteme de atestare a conformității alcătuite pe baza unor metode de control și evaluare specifice acestui domeniu, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Metodele specifice pentru controlul și evaluarea conformității produselor sunt următoarele:

a) încercări inițiale de tip ale produsului, de către producător sau de un organism notificat;

b) încercări pe eșantioane prelevate de la locul producției potrivit unui plan de încercări prestabilit, de către producător sau de un organism notificat;

c) încercări prin sondaj pe eșantioane prelevate de la locul producției, de pe piață sau dintr-un șantier, de către producător sau de un organism notificat;

d) încercări pe eșantioane prelevate dintr-un lot pregătit pentru livrare sau deja livrat, de către producător sau de un organism notificat;

e) controlul intern al producției;

f) inspecția inițială a locului de producție și a controlului intern al producției, de către un organism notificat;

g) supravegherea, aprecierea și evaluarea continuă a controlului intern al producției, de către un organism notificat.

Art. 28. — (1) Sistemele de atestare care pot fi utilizate sunt cele prevăzute la art. 30. Sistemul aplicabil unui anumit produs sau unei familii de produse determinate este stabilit de Consiliu prin regulament specific, elaborat ca document tehnic director, și se prevede în specificațiile tehnice de referință pentru produsele respective.

(2) Sistemele indicate prin regulamentul menționat la alin. (1) se stabilesc astfel încât pentru fiecare situație să fie impus sistemul cel mai puțin oneros posibil care să fie compatibil cu cerințele de securitate, pe baza următoarelor criterii:

a) importanța rolului produsului în raport cu cerințele esențiale, în special cele legate de sănătate și securitate;

b) natura produsului;

c) incidența pe care variația caracteristicilor produsului o poate avea asupra funcționalității sale;

d) probabilitatea de apariție a defectelor în timpul fabricației produsului.

Art. 29. — (1) Procedurile aferente sistemelor prevăzute la art. 30, care conduc la rezultate pozitive, se finalizează cu întocmirea unui document ce poate fi, după caz:

a) în situațiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a), o declarație de conformitate CS pentru produs, întocmită de către producător sau reprezentantul său autorizat, în urma aplicării sistemelor de atestare a conformității prevăzute la lit. C, D, E și F ale art. 30; sau

b) în situațiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. b), un certificat de conformitate CS pentru un sistem de control și supraveghere a producției sau pentru produs, eliberat de către un organism de certificare notificat, în urma aplicării sistemelor de atestare a conformității prevăzute la lit. A, B și C ale art. 30.

(2) În situația prevăzută la art. 6 alin. (3), documentele de atestare corespondente vor fi Declarația de conformitate CE sau, respectiv, Certificatul de conformitate CE.

Art. 30. — Sistemele de atestare a conformității produselor se definesc în funcție de repartizarea sarcinilor între producător și organismele notificate și se codifică într-o notație numerică de la 1 la 4, exprimând nivelul de exigență în ordine descrescătoare, după cum urmează:

A. Sistem 1+: Certificarea conformității produsului de către un organism de certificare notificat, pe baza următoarelor sarcini efectuate de producător și de organisme notificate:

1. *sarcinile producătorului:*

a) controlul intern al producției;

b) încercări pe eșantioane prelevate de la locul producției după un plan de încercări prestabilit;

2. *sarcinile organismelor notificate:*

a) încercări inițiale de tip ale produsului;

b) inspecția inițială a locului de producție și a controlului intern al producției;

c) supravegherea continuă, evaluarea și acceptarea controlului intern al producției;

d) încercări prin sondaj pe eșantioane prelevate de la locul producției, de pe piață sau de pe șantier.

B. Sistem 1: Certificarea conformității produsului de către un organism de certificare notificat, pe baza următoarelor sarcini efectuate de producător și de organisme notificate:

1. *sarcinile producătorului:*

a) controlul intern al producției;

b) încercări pe eșantioane prelevate de la locul producției după un plan de încercări prestabilit;

2. *sarcinile organismelor notificate:*

a) încercări inițiale de tip ale produsului;

b) inspecția inițială a locului producției și a controlului intern al producției;

c) supravegherea continuă, evaluarea și acceptarea controlului intern al producției.

C. Sistem 2+: Declarație de conformitate (de primul tip) dată de producător, pe baza următoarelor sarcini efectuate de el însuși și de organisme notificate:

1. *sarcinile producătorului:*

a) încercări inițiale de tip ale produsului;

b) controlul intern al producției;

c) încercări pe eșantioane prelevate de la locul producției după un plan de încercări prestabilit;

2. *sarcinile organismelor notificate:*

a) certificarea controlului intern al producției, pe baza: — inspecției inițiale a locului producției și a controlului intern al producției;

— supravegherii continue, evaluării și acceptării controlului intern al producției.

D. Sistem 2: Declarația de conformitate a produsului (de primul tip) dată de producător, pe baza următoarelor sarcini efectuate de el însuși și de organisme notificate:

1. *sarcinile producătorului:*

- a) încercări inițiale de tip ale produsului;
- b) controlul intern al producției;
- c) încercări pe eșantioane prelevate de la locul producției după un plan de încercări prestabilit;

2. *sarcinile organismelor notificate:*

- a) certificarea controlului intern al producției, pe baza: — inspecției inițiale a locului de producție și a controlului intern al producției.

E. Sistem 3: Declarația de conformitate a produsului (de al doilea tip) dată de producător, pe baza următoarelor sarcini efectuate de el însuși și de un laborator notificat:

1. *sarcinile producătorului:*

- a) controlul intern al producției;

2. *sarcinile laboratorului notificat:*

- a) încercări inițiale de tip ale produsului.

F. Sistem 4: Declarația de conformitate a produsului (de al treilea tip) dată de producător, pe baza următoarelor sarcini efectuate de el însuși:

- a) încercări inițiale de tip ale produsului;
- b) controlul intern al producției.

Art. 31. — (1) Certificatul de conformitate CS sau CE eliberat de organismul de certificare notificat trebuie să indice informațiile prevăzute în anexa nr. 3 pct. 3.

(2) Declarația de conformitate CS sau CE dată de producător sau reprezentantul său autorizat trebuie să indice informațiile prevăzute în anexa nr. 3 pct. 4.

Art. 32. — Produsele fabricate la bucată sau ca unicate fac doar obiectul unei declarații de conformitate de al treilea tip, conform prevederilor art. 30 lit. F, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în specificațiile tehnice pentru produsele susceptibile de a avea efecte importante asupra sănătății și securității.

Art. 33. — Marcajul de conformitate CS nu poate fi aplicat decât după eliberarea, în condițiile prevăzute la art. 28 și 30, a documentului care atestă conformitatea produsului cu specificațiile tehnice aplicabile acestuia.

Art. 34. — (1) Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, aplică marcajul de conformitate CS pe produs, pe o etichetă atașată acestuia, pe ambalaj sau pe documentele comerciale însoțitoare, după cum este indicat în specificația tehnică relevantă.

(2) Dacă astfel de indicații lipsesc din specificațiile tehnice, marcajul va fi înscris pe o etichetă atașată produsului sau ambalajului, după caz, ori pe documentele comerciale însoțitoare.

(3) Marcajul de conformitate CS trebuie să fie însoțit de informațiile asociate marcajului, prevăzute în anexa nr. 3 pct. 1.

(4) Marcajul de conformitate CE este urmat de informațiile asociate marcajului, prevăzute în anexa nr. 3 pct. 2.

Art. 35. — Orice alte marce pot fi aplicate pe produs, pe o etichetă atașată ambalajului sau pe documentele comerciale însoțitoare, cu condiția să nu afecteze vizibilitatea ori lizibilitatea marcajelor de conformitate CS sau CE și să nu inducă erori asupra semnificației lor.

Art. 36. — Sistemele de atestare a conformității produselor sunt prevăzute schematic în anexa nr. 4.

CAPITOLUL VI

Organisme notificate

Art. 37. — (1) Pentru executarea procedurilor de atestare a conformității produselor se desemnează și se notifică următoarele tipuri de organisme:

- a) organisme de certificare;
- b) organisme de inspecție;
- c) laboratoare de încercări.

(2) În situațiile prevăzute la art. 30 lit. A, B, C și D, cele trei activități desfășurate de organismele menționate la alin. (1) pot fi îndeplinite de același organism sau de organisme diferite, în cazul din urmă organismele de inspecție și laboratoarele de încercări implicate în atestarea conformității executându-și sarcinile în numele organismului de certificare.

(3) Autoritatea competentă pentru desemnarea și/sau notificarea organismelor pentru evaluarea conformității produselor prevăzute în anexa nr. 2 pct. 5 și 45 este Ministerul Administrației Publice.

(4) Autoritatea competentă pentru desemnarea și/sau notificarea organismelor pentru evaluarea conformității produselor prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția pct. 5 și 45, este Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

(5) Procedura de desemnare a organismelor în domeniul produselor pentru construcții se elaborează și se aprobă prin ordin de către ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței.

(6) Lista organismelor desemnate în domeniul produselor pentru construcții se aprobă prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 38. — În certificatul de recunoaștere al organismelor definirea domeniului pentru care se face desemnarea se realizează prin consemnarea următoarelor informații:

- a) abilitarea organismului pentru efectuarea sarcinilor legate de atestarea conformității produselor;
- b) produsele și/sau familiile de produse prevăzute în anexa nr. 2, care intră în competențele sale;
- c) natura sarcinilor care îi pot fi încredințate, dintre cele prevăzute la art. 30.

Art. 39. — (1) Evaluarea inițială și supravegherea sistematică a organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții se fac pe baza unor criterii specificate, incluzând următoarele condiții minimale ce trebuie îndeplinite permanent de aceste organisme:

- a) să dispună de personal specializat și de necesarul de mijloace și echipamente adecvate;
- b) personalul să dovedească competență tehnică și integritate profesională;
- c) conducerea și personalul tehnic să acționeze imparțial la efectuarea încercărilor, la întocmirea rapoartelor, la eliberarea certificatelor și la executarea supravegherii, în raport cu toate sferile, grupurile sau persoanele care au un interes direct ori indirect asupra produselor;
- d) să fie asigurată păstrarea secretului profesional de către personalul implicat;
- e) să dețină o asigurare de răspundere civilă, atunci când răspunderea nu revine statului prin lege.

(2) Cuantumul asigurării se stabilește de autoritățile competente de la caz la caz, în funcție de domeniul pentru care se face desemnarea.

CAPITOLUL VII

Supravegherea pieței

Art. 40. — (1) Organele de control pentru supravegherea pieței produselor sunt:

- a) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., care funcționează în subordinea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, pentru toate produsele/familiiile de produse;
- b) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, care funcționează în subordinea Ministerului Administrației Publice, potrivit legii, pentru produsele/familiiile de produse cu rol în satisfacerea cerinței de siguranță la foc.

(2) Modul de coordonare și colaborare, inclusiv repartizarea competențelor, între cele două instituții va fi stabilit de autoritățile competente prin reglementări specifice.

Art. 41. — (1) Activitățile de supraveghere a pieței constau în:

- a) monitorizarea produselor introduse pe piață, pentru a verifica dacă ele corespund prevederilor prezentei hotărâri;
- b) aplicarea măsurilor necesare pentru asigurarea conformității, atunci când sunt constatate abateri.

(2) Principalele atribuții specifice ce revin organelor de control sunt:

- a) să verifice periodic obiectivele comerciale și industriale, depozitele, șantierele și construcțiile;
- b) să organizeze controale inopinate și verificări punctuale;
- c) să ia mostre de produse, să le examineze și să le testeze, dacă este posibil;
- d) să solicite toate informațiile și/sau documentele necesare;
- e) să impună acțiunile împotriva neconformităților constatate, potrivit principiului proporționalității cu gradul de neconformitate.

(3) Organele de control pot subcontracta sarcinile tehnice de încercări și control altor organisme specializate, cu condiția să se asigure că informațiile furnizate de acestea sunt imparțiale. Responsabilitatea deciziilor luate în baza unor astfel de informații revine organelor de control.

(4) Sarcinile tehnice de supraveghere a pieței pot fi subcontractate numai unor organisme independente.

Art. 42. — (1) Produsele se introduc pe piață numai însoțite de documentele de atestare a conformității care se impun potrivit prevederilor alin. (2) și (3).

(2) Orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață ori utilizează un produs marcat CS sau CE trebuie să fie în măsură să dovedească, la cererea organelor de control, atestarea conformității produsului prin unul dintre documentele prevăzute la art. 29, corespunzător sistemului de atestare prestabilit pentru produsul respectiv.

(3) Persoana responsabilă cu introducerea pe piață a produsului trebuie să pună la dispoziție organelor de control, în plus, dosarul conținând rapoartele de încercări, procesele-verbale de control, certificatele și toate celelalte documente care atestă conformitatea.

Art. 43. — Atunci când organele de control constată că marcajul de conformitate CS sau CE a fost aplicat în mod nejustificat ori în mod necorespunzător pe un produs sau a fost incorect utilizat, inclusiv în ceea ce privește documentele aferente, persoana responsabilă cu introducerea pe piață este obligată să aducă produsul în conformitate cu cerințele privitoare la marcaj până la o dată convenită de comun acord cu autoritatea din domeniu. În această perioadă este interzisă introducerea pe piață a produselor neconforme, iar cele care circulă deja pe piață trebuie retrase în cel mai scurt timp posibil.

Art. 44. — (1) În situații de natura celor prevăzute la art. 43 organele de control au următoarele obligații:

a) să informeze în scris, în termen de 72 de ore, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței despre orice astfel de măsură, indicând motivele măsurii adoptate;

b) să comunice în scris părții implicate, de îndată, măsura luată, motivele pe care se bazează aceasta, demersurile legale ce pot fi întreprinse de partea implicată și termenele disponibile pentru inițierea acestora.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) trebuie să indice expres dacă neconformitatea este determinată de:

a) nerespectarea art. 6, dacă produsul nu este acoperit de nici una dintre categoriile de specificații tehnice prevăzute la art. 7;

b) aplicarea incorectă a specificațiilor tehnice prevăzute la art. 7;

c) deficiențe ale specificațiilor tehnice.

(3) În termen de 30 de zile de la primirea informărilor prevăzute la alin. (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței analizează situațiile semnalate,

inclusiv prin consultarea părților interesate, după caz, și decide asupra măsurilor aplicabile.

Art. 45. — În situația prevăzută la art. 44 alin. (2) lit. c) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va iniția aplicarea procedurii prevăzute la art. 15 alin. (2).

CAPITOLUL VIII

Sancțiuni

Art. 46. — (1) Faptele de încălcare a dispozițiilor prezentei hotărâri constituie contravenție și se sancționează, conform Legii nr. 608/2001, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, 9, art. 10 alin. (1) și (3) și ale art. 42, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și a introducerii pe piață a produselor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 28, 29 și 32, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și interzicerea comercializării sau utilizării produsului până la o dată stabilită de organul de control împreună cu producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul, după caz, pentru eliminarea neconformităților;

c) nerespectarea prevederilor art. 33, 34 și 35, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață a produselor nemarcate sau marcate incorect;

d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 43, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și a introducerii pe piață a produselor neconforme;

e) nerespectarea obligațiilor de către organismele abilitate pentru agrementul tehnic pentru produs și de către organismele notificate pentru atestarea conformității produselor, care, nemaiîndeplinind condițiile inițiale, continuă să execute astfel de sarcini, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei și retragerea abilitării/desemnării.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se realizează de persoane împuternicite/abilitate din cadrul organelor de control prevăzute la art. 40 alin. (1).

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 47. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței deține, în cadrul competențelor sale ca autoritate de stat în domeniul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, și competențele ce decurg din prezenta hotărâre cu referire la produsele pentru construcții, în calitate de autoritate competentă în condițiile Legii nr. 608/2001.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor ce îi revin în acest domeniu Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței elaborează reglementări care se aprobă prin hotărâri ale Guvernului sau prin ordine comune cu alte autorități interesate ori prin ordine ale ministrului, după caz.

Art. 48. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 49. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei hotărâri se va înființa, potrivit prevederilor legale în vigoare, Consiliul Tehnic Permanent pentru Construcții, instituție publică ce va funcționa în subordinea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Art. 50. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 2 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă: Regulamentul privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de analize și încercări în construcții, prevăzut în anexa nr. 6, și Regulamentul privind certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții, prevăzut în anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 352 din 10 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare; Hotărârea Guvernului nr. 877/1999 privind obligativitatea furnizorilor de materiale, elemente de construcții și produse destinate construcțiilor de a efectua încercări și analize de laborator numai prin laboratoare autorizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 4 noiembrie 1999, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
p. Ministrul de interne,
Toma Zaharia,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 30 ianuarie 2003.
Nr. 102.

ANEXA Nr. 1

CERINȚELE ESENȚIALE ALE CONSTRUCȚIILOR

1. Rezistență mecanică și stabilitate

Construcțiile trebuie să fie proiectate și executate astfel încât încărcările susceptibile de a se exercita asupra lor în timpul construirii și în exploatare să nu determine nici unul dintre evenimentele următoare:

- a) prăbușirea în întregime sau a unei părți din construcție;
- b) deformații de o mărime inadmisibilă;
- c) deteriorări ale unor părți ale construcției, ale instalațiilor sau echipamentelor înglobate, ca rezultat al unor deformații importante ale structurii portante;
- d) distrugerii din evenimente accidentale, disproporționate ca mărime în raport cu cauzele primare.

2. Siguranța la foc

Construcțiile trebuie să fie proiectate și executate astfel încât, în cazul izbucnirii unui incendiu în faza de utilizare a acestora, să se asigure:

- stabilitatea la foc a construcției pentru o perioadă determinată;
- protecția și evacuarea utilizatorilor, ținând seama de destinația construcției;
- limitarea pierderilor de bunuri;
- preîntâmpinarea propagării incendiilor (limitarea propagării incendiului în interiorul construcției și la vecinătăți);
- protecția pompierilor și a altor forțe care intervin pentru evacuarea și salvarea personalului surprins în interior, protejarea bunurilor periclitate, limitarea și stingerea incendiului și înlăturarea efectelor negative ale acestuia.

3. Igienă, sănătate și mediu înconjurător

Construcțiile trebuie să fie proiectate și executate astfel încât să nu constituie o amenințare pentru igiena și sănătatea ocupanților sau a vecinilor, în special ca urmare a:

- degajării de gaze toxice;
- prezenței în aer a unor particule sau gaze periculoase;
- emisiei de radiații periculoase;
- poluării sau contaminării apei ori solului;
- evacuării defectuoase a apelor reziduale, a fumului și a deșeurilor solide sau lichide;
- prezenței umidității în părți ale construcției sau pe suprafețele interioare ale acesteia.

4. Securitate în exploatare

Construcțiile trebuie să fie proiectate și executate astfel încât utilizarea sau funcționarea lor să nu prezinte riscuri inacceptabile de accidentare, precum: alunecare, cădere, lovire, ardere, electrocutare, rănire ca urmare a unei explozii.

5. Protecție împotriva zgomotului

Construcțiile trebuie să fie proiectate și executate astfel încât zgomotul perceput de ocupanți sau de persoanele aflate în apropiere să fie menținut la un nivel atât de scăzut încât să nu afecteze sănătatea acestora și să le permită să doarmă, să se odihnească și să lucreze în condiții satisfăcătoare.

6. Economia de energie și izolarea termică

Construcțiile și instalațiile lor de încălzire, de răcire și ventilare trebuie să fie proiectate și executate astfel încât consumul de energie necesar pentru utilizarea construcției să rămână scăzut în raport cu condițiile climatice locale, însă fără a afecta confortul termic al ocupanților.

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând familiile de produse pentru construcții supuse obligației de aplicare a marcatului de conformitate CS sau CE

1. Cimenturi, varuri de construcții și alți lianți hidraulici
2. Oțel-beton și oțel pentru precomprimarea betonului
3. Îmbinări structurale
4. Produse din lemn pentru structuri și produse auxiliare

5. Mijloace fixe pentru alarmare/detectare a incendiului, pentru stingerea incendiului, pentru controlul fumului, limitarea propagării incendiului și pentru prevenirea exploziilor
6. Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație

7. Produse din ipsos
8. Obiecte sanitare
9. Pereți cortină
10. Panouri pe bază de lemn
11. Produse de bază și auxiliare pentru zidărie
12. Pardoseli
13. Produse metalice pentru structuri, inclusiv produse auxiliare
14. Piese de fixare pentru lemn pentru structuri
15. Coșuri de fum, burlane și alte produse specifice
16. Geotextile
17. Produse pentru instalații de ape uzate
18. Produse termoizolante
19. Membrane și foi pentru hidroizolații
20. Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă
21. Produse prefabricate din beton normal/ușor/celular autoclavizat
22. Produse pentru prepararea betonului, mortarului și pastei de ciment
23. Adezivi pentru construcții
24. Aparat de încălzire a spațiului (exclusiv aparatele de încălzire electrice, aparatele cu ardere de combustibili gazoși și aparatele proiectate special pentru utilizare în procese industriale desfășurate în incinte industriale)
25. Țevi, rezervoare și produse auxiliare fără contact cu apa destinată consumului uman
26. Agregate minerale
27. Finisaje pentru pereți interiori și exteriori și pentru plafoane
28. Învelitori, luminatoare, lucarne și produse auxiliare pentru acoperișuri
29. Produse pentru construcția drumurilor
30. Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată
31. Seturi de componente pentru vitraje cu rol structural la pereți cortină
32. Ancore metalice pentru utilizare în beton (tip sarcină grea)
33. Ancore metalice pentru utilizare în beton pentru fixarea sistemelor ușoare
34. Ancore metalice de injecție pentru utilizare în zidărie
35. Ancore din plastic pentru utilizare în beton și zidărie
36. Sisteme compozite de izolare termică la exteriorul clădirilor, incluzând tencuiala

37. Sisteme de membrane hidroizolatoare flexibile pentru acoperiș, cu fixare mecanică
 38. Seturi de componente pentru pereți despărțitori interiori
 39. Sisteme de cofraje pierdute neportante, bazate pe blocuri sau panouri din materiale izolante și, uneori, beton
 40. Seturi de componente de posttensionare pentru structuri precomprimate
 41. Seturi de componente aplicate lichid pentru hidroizolații la acoperiș
 42. Seturi de componente pentru acoperișuri translucide autoportante (cu excepția celor pe bază de sticlă)
 43. Seturi de componente pentru scări prefabricate
 44. Grinzi și stâlpi din compozite ușoare pe bază de lemn
 45. Produse cu rol de protecție la foc
 46. Seturi de clădiri prefabricate cu cadre și bârne din lemn
 47. Seturi de componente pentru izolarea pardoselilor flotante contra vibrațiilor și zgomotelor de impact
 48. Seturi de componente pentru izolarea pereților contra vibrațiilor și zgomotului
 49. Plăcuțe din oțel inoxidabil pentru îmbinarea pereților
 50. Seturi de componente pentru prea-plin de ape uzate
 51. Sine în U pentru inserții de fixare în beton
 52. Seturi de componente de ancorare chimică
 53. Set de ancorare din beton epoxi/poliester armat cu fibre de sticlă/mortar epoxi pentru reparații structurale
 54. Panouri portante cu schelet din lemn
 55. Panouri compozite ușoare
 56. Sistem de acoperire la interior din ipsos armat cu fibre
 57. Membrane de etanșare preformate pentru perete dublu
 58. Racorduri și mufe pentru bare de armare standard
 59. Plăci ondulate din oțel pentru sisteme de planșee mixte
 60. Lambă (dispozitiv special) de asamblare a stâlpilor portanți prefabricați din beton
 61. Sabot de ancorare pentru stâlpi portanți prefabricați din beton
 62. Rosturi de dilatare pentru poduri rutiere
- NOTĂ:
 Pozițiile 1—30 reprezintă familii de produse acoperite de standarde europene armonizate.
 Pozițiile 31—62 reprezintă produse pentru care au fost eliberate până în prezent acorduri tehnice europene.

ANEXA Nr. 3

MARCAJE DE CONFORMITATE ȘI DOCUMENTE DE ATESTARE A CONFORMITĂȚII

1. Marcajul de conformitate CS trebuie însoțit de următoarele informații:

- a) numărul de identificare național al organismului notificat, atunci când astfel de organisme sunt implicate în sistemul de atestare a conformității produsului în faza de control al producției;
- b) indicarea destinației de utilizare a produsului, sub forma unei pictograme sau a unui alt însemn, precizat în specificația tehnică relevantă;
- c) numele sau marca de identificare a producătorului;
- d) ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul;
- e) numărul certificatului de conformitate CS, dacă este cazul;
- f) indicații pentru identificarea caracteristicilor produsului pe baza specificațiilor tehnice de referință;
- g) indicativul prezentei hotărâri și, dacă este cazul, indicativul altor acte normative aplicabile care impun marcajul de conformitate CS.

2. Marcajul de conformitate CE este însoțit de următoarele informații:

- a) numărul de identificare al organismului notificat, atunci când astfel de organisme sunt implicate în sistemul de atestare a conformității produsului;
- b) indicarea destinației de utilizare a produsului, sub forma unei pictograme sau a unui alt însemn, precizat în specificația tehnică relevantă;
- c) numele sau marca de identificare a producătorului;
- d) ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul;
- e) numărul certificatului de conformitate CE, dacă este cazul;
- f) indicații pentru identificarea caracteristicilor produsului pe baza specificațiilor tehnice de referință;
- g) indicativele directivelor comunitare aplicate.

3. Certificatul de conformitate CS sau CE trebuie să conțină în special următoarele:

- a) numele și adresa organismului de certificare notificat la nivel național (CS) sau la nivel comunitar (CE);
- b) numele și adresa producătorului sau ale reprezentantului său autorizat, stabilit pe teritoriul României (CS) sau al Comunității Europene (CE);

c) descrierea produsului și, în special, tipul, identificarea și utilizarea sa;
 d) specificațiile tehnice cu care este conform produsul;
 e) condițiile particulare de utilizare a produsului;
 f) numărul certificatului;
 g) condițiile și perioada de valabilitate a certificatului, după caz;
 h) numele și funcția persoanei abilitate să semneze certificatul.

4. Declarația de conformitate CS sau CE trebuie să conțină în special următoarele:

a) numele și adresa producătorului sau ale reprezentantului său autorizat, stabilit pe teritoriul României (CS) sau al Comunității Europene (CE);

b) descrierea produsului și, în special, tipul, identificarea și utilizarea sa;

c) specificațiile tehnice cu care este conform produsul;

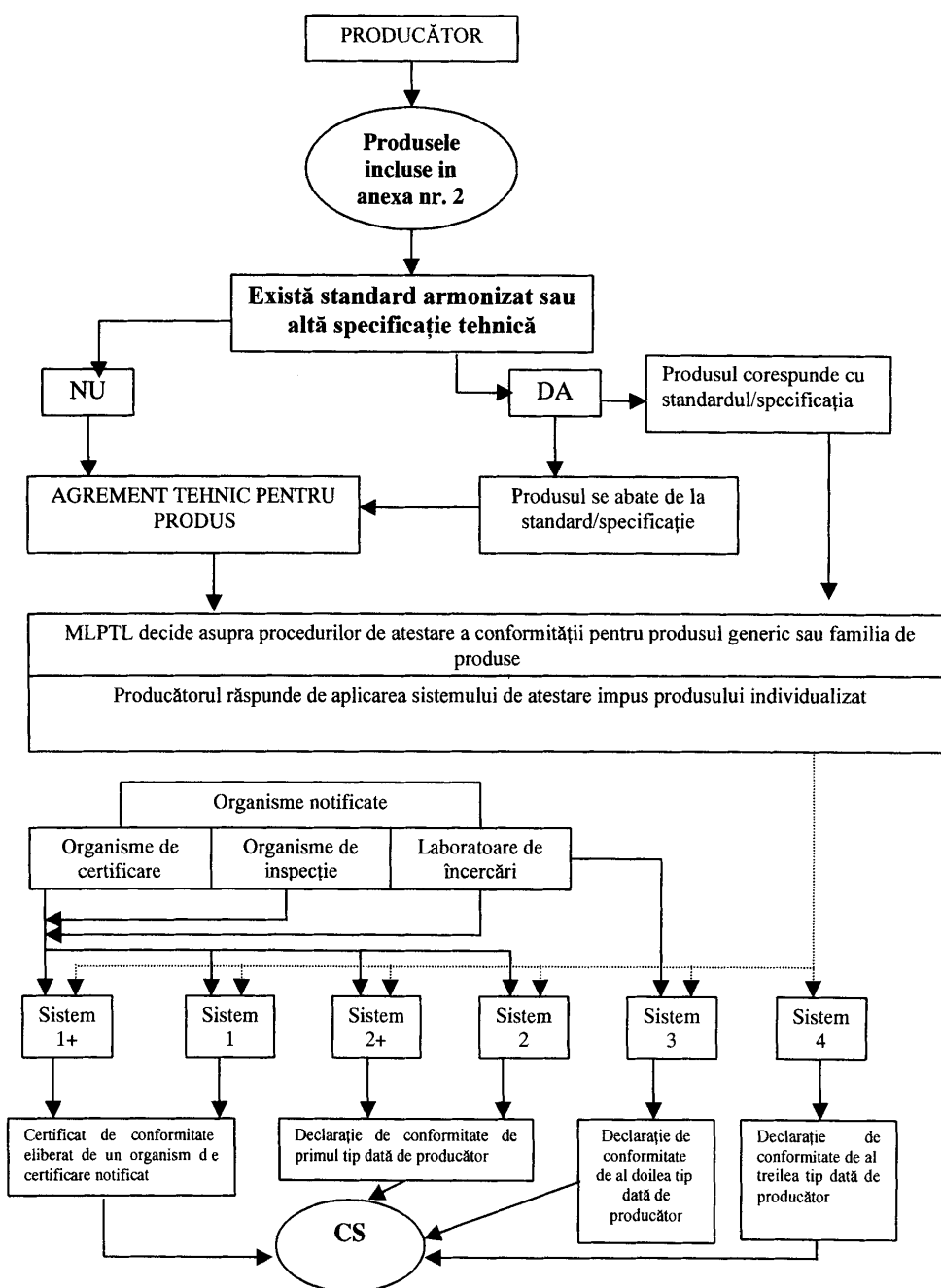
d) condițiile particulare de utilizare a produsului;

e) numele și adresa organismului notificat la nivel național (CS) sau la nivel comunitar (CE), atunci când intervine un astfel de organism, precum și documentele eliberate de acesta;

f) numele și funcția persoanei abilitate să semneze declarația în numele producătorului sau al reprezentantului său autorizat.

*ANEXA Nr. 4**

PREZENTAREA SCHEMATICĂ a sistemelor de atestare a conformității produselor pentru construcții

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză privind colaborarea în domeniul învățământului în perioada 2002—2004, semnată la Beijing la 27 iunie 2002

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Înțelegerea dintre Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză privind colaborarea în domeniul învățământului în perioada 2002—2004, semnată la Beijing la 27 iunie 2002.

Art. 2. — Cheltuielile pentru punerea în aplicare de către partea română a prevederilor înțelegerii prevăzute la art. 1 se suportă, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, din bugetul aprobat anual Ministerului Educației și Cercetării.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 februarie 2003.
Nr. 135.

ÎNȚELEGERE

între Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză privind colaborarea în domeniul învățământului în perioada 2002—2004

Ministerul Educației și Cercetării din România și Ministerul Învățământului din Republica Populară Chineză, denumite în continuare *părți*, călăuzindu-se de dorința de a dezvolta colaborarea și schimburile dintre cele două state în domeniul învățământului, pornind de la prevederile Acordului dintre Guvernul Republicii Populare Chineze și Guvernul României privind colaborarea în domeniul culturii, învățământului, științei și sportului, semnat la București la 12 iulie 1994, în spiritul principiilor egalității, avantajului reciproc și eficienței reale, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile sprijină colaborarea în domeniul învățământului prin:

- schimburi de materiale privind organizarea și structura sistemelor lor educaționale și curricula;
- schimburi de informații și materiale privind instituțiile de învățământ superior din cele două state;
- publicarea reciprocă de articole și studii științifice în revistele de specialitate;
- informarea reciprocă privind manifestările cu caracter internațional în domeniul învățământului, care se organizează în cele două state.

ARTICOLUL 2

Părțile încurajează colaborarea directă dintre instituțiile de învățământ superior din cele două state. În acest scop ele vor face schimb de publicații științifice și de profesori, vor organiza simpozioane și cercetări în comun și vor efectua schimburi de experiență privind activitatea didactică și cercetarea științifică.

ARTICOLUL 3

În perioada valabilității prezentei înțelegeri părțile vor face schimb de delegații, pe bază de reciprocitate, în limita

a 3—5 persoane/săptămână, pentru vizite de documentare și schimburi științifice și de experiență.

ARTICOLUL 4

Părțile își acordă pe bază de reciprocitate burse pentru studii universitare, postuniversitare și specializare.

Numărul total al bursierilor uneia dintre părți, trimiși la studii în statul celeilalte părți, nu va depăși 24 de persoane anual.

Persoanele trimise la specializare pot folosi, în măsura posibilităților, o limbă de circulație internațională.

Candidaților li se oferă, de asemenea, posibilitatea de a studia limba de stat a părții primitoare, pe o perioadă de până la 2 ani pentru limba chineză și până la un an pentru limba română, conform reglementărilor interne în vigoare.

ARTICOLUL 5

Părțile își vor acorda anual câte două burse la cursurile de vară de limbă, literatură și civilizație.

ARTICOLUL 6

Părțile vor trimite reciproc profesori de limbă, literatură și civilizație chineză, respectiv română, la Universitatea din București și, respectiv, la Universitatea de Limbi Străine din Beijing.

Fiecare parte va încuraja, în funcție de necesitățile didactice și de posibilități, angajarea de profesori ai celeilalte părți și în alte instituții de învățământ superior proprii. Condițiile generale și financiare se stabilesc de cele două părți pe canale diplomatice.

Prevederi generale

ARTICOLUL 7

Partea trimițătoare va comunica părții primitoare, cu cel puțin două luni înainte, lista nominală a delegației, datele personale ale membrilor acesteia, inclusiv informații despre cunoașterea limbii de stat a părții primitoare sau a unei limbi de circulație internațională, tematica vizitei și perioada propusă pentru vizită.

Partea primitoare va comunica părții trimițătoare acceptul ei în decurs de o lună de la primirea comunicării.

După primirea acceptului partea trimițătoare va comunica părții primitoare, cu cel puțin două săptămâni în avans, data exactă, ora și locul sosirii, precum și mijloacele de transport folosite.

ARTICOLUL 8

Partea trimițătoare va înaintea părții primitoare, până la data de 1 aprilie a fiecărui an, datele candidaților la burse.

Partea primitoare va comunica părții trimițătoare răspunsul său până la data de 1 iulie a aceluiași an.

ARTICOLUL 9

Partea trimițătoare va înaintea părții primitoare lista candidaților la bursele pentru cursurile de vară de limbă, literatură și civilizație, până la data de 15 martie a anului în curs.

Partea primitoare va confirma lista candidaților până la data de 1 mai a anului în curs.

ARTICOLUL 10

Partea interesată în angajarea de profesori specialiști în limba și literatura statului celeilalte părți va prezenta solicitarea până la data de 1 martie a anului respectiv.

Partea trimițătoare va informa partea primitoare cu privire la persoana propusă ca profesor, până la data de 1 mai a anului în curs.

Partea primitoare va notifica părții trimițătoare acceptul ei până la data de 1 iulie a aceluiași an.

Prevederi financiare

ARTICOLUL 11

Cheltuielile ocazionate de vizitele delegațiilor, conform art. 3, vor fi suportate după cum urmează:

1. partea trimițătoare acoperă cheltuielile de transport internațional până și de la capitala statului primitor;

2. partea primitoare acoperă cheltuielile zilnice de masă, cazare și transportul intern, impus de programul vizitei, în conformitate cu reglementările interne în vigoare;

3. părțile asigură îngrijire medicală gratuită în caz de urgență, în conformitate cu reglementările interne proprii în vigoare.

Pentru Ministerul Educației și Cercetării
din România,
Ecaterina Andronescu

ARTICOLUL 12

Schimbul de bursieri se va desfășura, în conformitate cu reglementările interne în vigoare în cele două state, după cum urmează:

1. partea trimițătoare acoperă cheltuielile de transport internațional până la și de la capitala statului primitor;

2. partea primitoare asigură următoarele:

— transport de la capitala statului primitor până la locul de studii și retur, la începutul și la terminarea studiilor;

— școlarizare gratuită;

— bursă lunară;

— cazare gratuită în cămin studentesc;

— asistență medicală și transport intern în regimul studenților proprii.

ARTICOLUL 13

Schimbul de persoane pentru cursurile de vară de limbă, literatură și civilizație se va desfășura după cum urmează:

1. partea trimițătoare acoperă cheltuielile de transport internațional până la și de la locul de desfășurare a activităților;

2. partea primitoare acoperă cheltuielile de școlarizare, cazare, masă și asistență medicală în caz de urgență.

ARTICOLUL 14

Schimbul de lectori se va desfășura, în conformitate cu reglementările interne în vigoare, după cum urmează:

1. partea trimițătoare acoperă cheltuielile de transport internațional până la și de la capitala statului primitor, o dată pe an;

2. partea primitoare acoperă următoarele cheltuieli:

— transport de la capitala statului primitor până la locul de desfășurare a activității și retur, la începutul și la terminarea stagiului;

— salariu în conformitate cu vechimea în învățământ și cu gradul didactic;

— cazare gratuită în locuință mobilată, inclusiv cheltuielile de întreținere, cu excepția cheltuielilor de telefon, TV etc.;

— asistență medicală în regimul cadrelor didactice proprii.

Prevederi finale

ARTICOLUL 15

Prezenta înțelegere intră în vigoare la data ultimei notificări scrise prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare și rămâne valabilă până la data de 31 decembrie 2004.

Înțelegerea va putea fi prelungită pentru o perioadă de încă 2 ani prin acordul scris al părților, exprimat cu 6 luni înainte datei expirării acesteia.

Semnata la Beijing la 27 iunie 2002, în câte două exemplare originale, fiecare în limbile chineză și română, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Ministerul Învățământului
din Republica Populară Chineză,
Chen Zhi Li

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro